

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.4.2011
KOM(2011) 169 endelig

2011/0092 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2003/96/EF om omstrukturering af EF-bestemmelserne for
beskatning af energiprodukter og elektricitet**

{SEK(2011) 409 endelig}
{SEK(2011) 410 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Der er traditionelt blevet opkrævet energiafgifter af forskellige årsager: primært for at skaffe indtægter, men også for at få forbrugerne til at ændre adfærd i retning af en mere effektiv energiudnyttelse og brug af renere energikilder. For at sikre at det indre marked fungerer korrekt, er der allerede adskillige nøglespekter af energibeskatningen, som er styret på EU-niveau inden for rammerne af Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet¹ (i det følgende også benævnt "energibeskatningsdirektivet" eller "EBD").

Siden energibeskatningsdirektivet blev vedtaget, er de underliggende politiske rammer blevet ændret radikalt. Der er på energi- og klimaområdet blevet vedtaget konkrete og ambitiøse politiske mål for perioden frem til 2020. Den klima- og energipolitiske pakke, der blev vedtaget i 2009, fastlægger en politisk ramme for gennemførelsen af disse mål på en omkostningseffektiv og retfærdig måde. Afgifterne på energi er et af de instrumenter, medlemsstaterne råder over til at virkeliggøre de fastlagte mål. F.eks. viste den konsekvensanalyse, der understøttede Kommissionens forslag til den klima- og energipolitiske pakke², at det generelle velfærd og omkostningseffektiviteten kan øges, hvis de indtægtsgenererende instrumenter som f.eks. beskatning anvendes til at mindske emissionerne i de sektorer, der ikke er omfattet af fællesskabsordningen i henhold til direktiv 2003/87/EF³ (i det følgende også benævnt EU ETS [EU-emissionshandelsordningen]).

For at etablere hensigtsmæssige rammer for anvendelsen af energibeskatning under disse nye forhold anmodede Det Europæiske Råd i marts 2008 om, at direktivet i højere grad blev bragt i overensstemmelse med EU's energi- og klimamålsætninger⁴. Dette forslag tager derfor sigte på at nå følgende mål:

- (1) Sikre en kohærent behandling af energikilder i EBD, således at der skabes lige vilkår mellem energiforbrugerne, uanset hvilken energikilde der anvendes.
- (2) Tilvejebringe tilpassede rammer for beskatningen af vedvarende energiformer.
- (3) Tilvejebringe rammer for anvendelsen af CO₂-beskatning som et supplement til det CO₂-prissignal, der er fastlagt i ETS, samtidig med at der undgås overlapninger mellem de to instrumenter.

- **Generel baggrund**

¹ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

² SEK(2008) 85, bind. II, s. 51 ff.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁴ Det Europæiske Råd den 13. og 14. marts 2008, formandskabets konklusioner (7652/1/08 rev.1 af 20.5.2008).

Formålet med dette forslag er at foretage de nødvendige tilpasninger af nogle af grundbestemmelserne i energibeskatningsdirektivet, således at der sikres større kohærens i den måde, hvorpå energiafgifterne bidrager til målene om mindre og renere energiforbrug i EU. EBD i sin nuværende form giver især anledning til følgende problemer:

For det første sikrer det ikke den ønskede grad af kohærens i behandlingen af grundlæggende fossile energikilder og elektricitet. I betragtning af de forskellige produkters energiindhold varierer minimumsafgiftssatserne betydeligt, alt efter hvilket produkt der er tale om. Således behandles nogle produkter mere fordelagtigt end andre, idet den gunstigste behandling er forbeholdt kul. Det indebærer også, at visse virksomheder kan være bedre stillet end andre, afhængigt af den energikilde, de bruger.

For det andet er det prissignal, som energibeskatningsdirektivet indfører gennem sine minimumsafgiftssatser, ikke kædet hensigtsmæssigt sammen med behovet for at bekæmpe klimaændringer. Bestemmelserne i direktivet er ikke tilpasset tilstrækkeligt til at sikre, at det indre marked fungerer korrekt i de tilfælde, hvor medlemsstaterne anvender CO₂-relateret beskatning til at mindske CO₂-emissionerne.

For det tredje afhænger afgiftsbehandlingen af vedvarende brændstoffer og brændsler i henhold til EBD - til trods for disse brændstoffers og brændslers voksende markedsrelevans - fortsat af regler, som blev udarbejdet på et tidspunkt, hvor de pågældende brændstoffer og brændsler var rare alternativer uden større markedsbetydning. Standardbeskatningen af vedvarende brændstoffer og brændsler er baseret på mængde og på den sats, der gælder for det fossile produkt, som det pågældende vedvarende produkt erstatter. De vedvarende brændstoffers og brændslers lavere energiindhold tages ikke i betragtning, og derfor afføder den samme afgiftssats en forholdsvis større afgiftsbyrde for disse produkter sammenlignet med de konkurrerende fossile brændstoffer og brændsler. Medlemsstaterne kan kun rette op på dette og i givet fald kompensere for forskellene mellem produktionsomkostningerne ved at anvende en gunstig afgiftsbehandling i henhold til artikel 16 i EBD. Standardafgiftsbehandlingen af vedvarende brændstoffer og brændsler er derfor ikke afpasset efter disse produkters karakteristika, og hvis den skal afpasses, kan det kun ske i form af frivillig afgiftslempelse, som er underlagt en streng statsstøttekontrol.

For det fjerde opkræves energiafgifter i henhold til energibeskatningsdirektivet på ensartet vis, uanset om det i særlige tilfælde via EU ETS sikres, at CO₂-emissionerne begrænses. Det betyder, at de mekanismer i EU-lovgivningen, som skal begrænse sådanne emissioner, i visse tilfælde kan overlappe hinanden, mens der i andre tilfælde måske slet ikke findes nogen mekanismer til dette formål. Begge situationer er uheldige på grund af de dertil knyttede tab af omkostningseffektivitet og/eller fordrejninger på det indre marked.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

I Rådets direktiv 2003/96/EF defineres de afgiftspligtige energiprodukter, de anvendelser, der udløser beskatning, og de minimumsafgiftssatser, der gælder for hvert enkelt produkt, afhængigt af om det anvendes i motorkøretøjer, til visse former for industriel eller kommerciel anvendelse eller til opvarmning.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Forslaget er i overensstemmelse med Unionens overordnede politikker og mål. Det tager sigte på at sikre, at det indre marked, for så vidt angår energibeskatningen, fortsat fungerer korrekt i

en kontekst, hvor medlemsstaterne vil skulle bidrage til at opfylde EU-målsætningerne for energi og klimaændringer. Af hensyn til kohærens med den klima- og energipakke, der blev vedtaget i 2009, skal dette forslag have virkning fra den 1. januar 2013.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

• Høring af interesserede parter

Forslaget er udarbejdet på baggrund af en lang række forskellige eksterne bidrag. Disse bidrag antog form af tilbagemeldinger under afholdelsen af en offentlig høring, som blev indledt med grønbogen om markedsbaserede instrumenter⁵, og direkte høringer af medlemsstaterne og andre interesseparter. GD TAXUD har desuden bestilt eksterne undersøgelser med henblik på konsekvensanalysen.

I grønbogen om markedsbaserede instrumenter gøres der bl.a. rede for de områder, hvor der kan overvejes ændringer af EBD, og for de potentielle løsningsmodeller. Grønbogen rejste navnlig spørgsmålet om, hvorvidt EBD ikke burde omstruktureres for bedre at afspejle det faktum, at energibeskatning tjener mere end ét formål (dels flere indtægter og energibesparelser, dels miljøhensyn).

• Konsekvensanalyse

For at vurdere, hvordan de forskellige politiske mål bedst kunne nås, blev der undersøgt en række tilgange, som blev sammenlignet med *basisscenariet (business as usual)*. I dette scenarie foretages der ikke yderligere ændringer af de gældende energibeskatningsrammer, som fuldt ud gælder for alle medlemsstater, når de resterende overgangsperioder udløber. EBD vil således ikke blive bragt i nøjere overensstemmelse med EU's energi- og klimamålsætninger. Resultaterne af to handlingsforløb, nemlig revision af EBD på et senere tidspunkt og afgiftskoordination i stedet for en sådan revision, vil kunne sammenlignes med basisscenariet, bl.a. fordi de ikke vil føre til rettidige resultater. Følgende tilgange blev undersøgt:

- **Revision af den gældende afgiftsbehandling af de forskellige energikilder efter ét enkelt kriterium:** afgiftsbehandlingen af de forskellige produkter kunne harmoniseres på grundlag af deres respektive energiindhold, således at energiafgifterne gøres mere neutrale, og de negative virkninger for anvendelsen af andre instrumenter og politikker begrænses (løsningsmodel 1). Alternativt kan harmoniseringen baseres på de forskellige produkters respektive CO₂-indhold, således at energiafgifterne mere systematisk afspejler de pågældende produkters CO₂-emissioner med henblik på at støtte virkeliggørelsen af EU's klimamål (løsningsmodel 2).
- **Revision af direktivets struktur** under hensyntagen til energiafgifternes forskellige formål (dels flere indtægter og energibesparelser, dels miljøhensyn). Denne tilgang vil føre til, at der på nationalt niveau oprettes specifikke CO₂-relaterede afgifter, og vil kræve, at andre afgifter på energi holdes neutrale, dvs. at de ikke differentierer mellem energikilder, således at de ikke indvirker på de CO₂-relaterede afgifters korrekte virkemåde. Denne

⁵ Grønbog om markedsbaserede instrumenter til miljøpolitiske og andre beslægtede politiske formål, (KOM(2007) 140 af 28. marts 2007).

tilgang er blevet omsat til løsningsmodel 3 og de to transportspecifikke løsningsmodeller 5 og 6.

- **Indførelse af en yderligere ensartet CO₂-relateret afgift:** en sådan afgift vil skulle lægges oven i de afgifter, der allerede opkræves under EBD, på en måde, der supplerer EU-emissionshandelsordningen (løsningsmodel 4).

De forskellige tilganges virkninger blev testet i konsekvensanalysen. Resultaterne af analysen er opsummeret i konsekvensanalyserapporten. Under hensyntagen til den måde, hvorpå de forskellige løsningsmodeller bidrager til ovennævnte mål, til nødvendigheden af at respektere medlemsstaternes budgetmæssige interesser og til forskellige rimelighedsbetragtninger fandt man i konsekvensanalysen frem til en foretrukken løsningsmodel på grundlag af løsningsmodel 3 og transportløsningsmodel 6. Nærværende forslag bygger på denne foretrukne løsningsmodel.

Konsekvensanalysen viste, at ovennævnte mål kan nås uden økonomiske omkostninger, og at revisionen potentielt kan medføre økonomiske fordele, især hvis de ekstra indtægter fra de generelle energiforbrugsafgifter eller de CO₂-relaterede afgifter anvendes til at mindske arbejdsgivernes socialsikringsbidrag. Konsekvensanalysen viste også, at revisionen af EBD ikke vil skabe en urimelig byrde for erhvervslivet og ikke vil føre til tab af konkurrenceevne i de enkelte sektorer. Desuden vil en samlet revision af afgifterne på motorbrændstof og opvarmningsbrændsel mindske risikoen for negative fordelings effekter, som er en risiko, der ofte er knyttet til politikker, der har tendens til at øge opvarmningsomkostningerne. I den sammenhæng har konsekvensanalysen bekræftet den væsentligste fordel ved beskatning, som udover at påvirke forbrugernes adfærd genererer indtægter, der kan bruges til at finansiere ledsageforanstaltninger, hvilket giver et fingerpeg om, hvordan fordelingsproblemerne kan løses. Det fremgår dog også af konsekvensanalysen, at de fordelingsmæssige virkninger – mere end nogen anden isoleret virkning - for husholdningerne er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og at det derfor forekommer berettiget at opretholde muligheden for at fritage husholdninger fra beskatning på nationalt niveau.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Kommissionen foreslår med virkning fra 2013:

1. At indføre en udtrykelig sondring mellem energiafgifter, der specifikt er knyttet til CO₂-emissioner fra forbruget af de pågældende produkter (CO₂-relaterede afgifter), og energiafgifter, som er baseret på produkternes energiindhold (generelle energiforbrugsafgifter).

Den CO₂-relaterede beskatning vil skulle baseres på de CO₂-referenceemissionsfaktorer, der er angivet i punkt 11 i bilag I til Kommissionens beslutning 2007/589/EF⁶. Den generelle energiforbrugsbeskatning vil skulle baseres på den nedre brændværdi for energiprodukter og

⁶ Kommissionens beslutning 2007/589/EF af 18. juli 2007 om retningslinjer for overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 229 af 31.8.2007, s. 1).

elektricitet, der er fastlagt i bilag II til direktiv 2006/32/EF⁷ og i tilfælde af biomasse eller produkter fremstillet af biomasse i bilag III til direktiv 2009/28/EF⁸.

De specifikke CO₂-emissionsfaktorer og nedre brændværdier for biomasse eller produkter fremstillet af biomasse, for hvilke der i artikel 17 i direktiv 2009/28/EF er fastlagt bæredygtighedskriterier (biobrændstoffer og flydende biobrændsler som defineret i artikel 2, litra h) og i), i nævnte direktiv), finder imidlertid kun anvendelse, hvis nævnte kriterier er opfyldt (jf. forslagens artikel 1, nr. 1), vedrørende artikel 1 i EBD). Som følge heraf vil biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som ikke opfylder disse kriterier, blive beskattet på grundlag af CO₂-emissionsfaktoren og den nedre brændværdi for det tilsvarende motorbrændstof eller opvarmningsbrændsel.

Af hensyn til den økonomiske effektivitet vil det være hensigtsmæssigt at indføre CO₂-relaterede afgifter som et supplement til EU-emissionshandelsordningen. Medlemsstaterne bør dog også fortsat kunne beskatte forbrug af motorbrændstoffer og opvarmningsbrændsler til andre formål (bl.a. generering af indtægter), som ikke er forbundet med reduktion af drivhusgasser. For at åbne mulighed for så forskellige mål og i videst muligt omfang sikre, at alle kan forfølges på kohærent vis, bør andre former for beskatning end CO₂-relateret beskatning være knyttet til energikildernes energiindhold.

2. At udvide energibeskatningsdirektivets anvendelsesområde – med hensyn til CO₂-relateret beskatning – til også at omfatte energiprodukter, som i princippet henhører under direktiv 2003/87/EF, og samtidig fastlægge bestemmelser om en obligatorisk fritagelse for CO₂-relaterede afgifter i de tilfælde, der er omfattet af fællesskabsordningen i henhold til nævnte direktiv.

De foreslåede ændringer vil sikre, at EBD supplerer direktiv 2003/87/EF gnidningsløst, hvad angår behovet for et prissignal i forbindelse med CO₂-emissioner (jf. især forslagens artikel 1, nr. 1) og nr. 4), litra a), vedrørende artikel 1 og artikel 4, stk. 2, i EBD), samtidig med at der undgås overlapninger mellem på den ene side EU-emissionshandelsordningen og på den anden side beskatning med samme formål (jf. forslagens artikel 1, nr. 11, litra a), punkt ii), vedrørende artikel 14 i EBD).

Desuden er det nødvendigt at begrænse de potentielle omkostningseffekter af CO₂-relateret beskatning for sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage i den betydning, der er fastlagt i artikel 10a, stk. 13, i direktiv 2003/87/EF. Derfor er det nødvendigt at fastlægge overgangsforanstaltninger for at undgå unødvendige omkostningseffekter, samtidig med at den CO₂-relaterede beskatnings miljømæssige effektivitet opretholdes. I den forbindelse bør der hentes inspiration fra ordningen med gratis tildeling af drivhusgasemissionskvoter inden for rammerne af direktiv 2003/87/EF (jf. den foreslåede nye artikel 14a i EBD [artikel 1, nr. 12), i forslaget]). Andre økonomiske sektorer eller delsektorer kan også være omfattet af carbon leakage. Hvad angår landbrugssektoren, er Kommissionen i færd med at udarbejde en rapport, hvori den undersøger risikoen for carbon leakage i denne sektor. Så snart rapporten foreligger, vil Kommissionen træffe passende opfølgingsforanstaltninger til at sikre, at alle sektorer med risiko for carbon leakage

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

behandles ens under det fremtidige EBD, enten ved at det sikres, at der tages hensyn til rapportens konklusioner under drøftelserne i Rådet om forslaget om revision af EBD, eller, hvis rapporten ikke foreligger, før forslaget vedtages, i kraft af et særskilt lovgivningsinitiativ.

I forbindelse med andre formål end CO₂-relateret beskatning vil EBD's anvendelsesområde være uændret.

3. At revidere minimumsafgiftssatserne, således at det især sikres, at de afspejler CO₂-emissionerne og den nedre brændværdi på kohærent vis for de forskellige energikilder, idet der om nødvendigt fastsættes bestemmelser om overgangsperioder (jf. forslagens artikel 1, nr. 6), 7), 8) og 23), vedrørende artikel 7, 8 og 9 i EBD samt bilag I til direktivet).

For også at sikre en kohærent behandling af afgiftspligtige produkter, for hvilke der ikke er fastlagt nogen specifikke minimumsafgiftssatser, foreslår Kommissionen ligeledes at ændre artikel 2, stk. 3, i energibeskatningsdirektivet (jf. forslagens artikel 1, nr. 2), litra b), vedrørende artikel 2, stk. 3 og 4, i direktivet). I de tilfælde, hvor beslutning 2007/589/EF, direktiv 2006/32/EF eller direktiv 2009/28/EF ikke indeholder en referenceværdi, som gælder for det pågældende energiprodukt, skal medlemsstaterne henholde sig til de relevante disponible oplysninger om dets nedre brændværdi og/eller CO₂-emissionsfaktorer. Desuden bør minimumsafgiftssatsernes faktiske værdi opretholdes. Minimumssatserne for generelle energiforbrugsafgifter bør regelmæssigt justeres automatisk for at tage hensyn til udviklingen i deres faktiske værdi, således at det nuværende niveau for harmoniseringen af satserne opretholdes; for at mindske den volatilitet, energi- og fødevarerpriserne giver anledning til, bør denne justering foretages på grundlag af ændringerne i EU's harmoniserede forbrugerprisindeks, eksklusive energi og uforarbejdede fødevarer som offentliggjort af Eurostat (jf. forslagens artikel 1, nr. 4), litra b), vedrørende tilføjelsen af et nyt stykke 4 i artikel 4 i EBD). Eftersom CO₂-relateret beskatning supplerer anvendelsen af direktiv 2003/87/EF, bør emissionskvoternes markedspris overvåges nøje i den revision af direktivet hvert femte år, der er fastlagt i artikel 1, nr. 21), i forslaget.

4. At kræve, at medlemsstaterne, når de fastsætter nationale afgiftssatser, respekterer forholdet mellem de minimumsafgiftssatser, der i EBD er fastlagt for de forskellige energikilder (jf. forslagens artikel 1, nr. 4), litra b), vedrørende tilføjelsen af et nyt stykke 3 i artikel 4 i EBD).

Dette krav skal sikre, at den kohærente behandling af energikilder også omfatter de afgiftssatser, der fastlægges på nationalt niveau (over de i EBD fastlagte minimumssatser). For motorbrændstoffers vedkommende forekommer det hensigtsmæssigt at fastlægge en overgangsperiode indtil 2023 i betragtning af, at der i adskillige medlemsstater er store forskelle mellem de satser, der anvendes for forskellige motorbrændstoffer.

5. At afskaffe medlemsstaternes mulighed for at differentiere mellem afgiftsbehandlingen af erhvervmæssig og ikke-erhvervmæssig brug af dieselolie som motorbrændstof (jf. artikel 1, nr. 6), i forslaget, som erstatter artikel 7 i EBD).

Medlemsstaternes mulighed for at anvende en lavere afgiftssats for erhvervmæssig end for ikke-erhvervmæssig brug af dieselolie som motorbrændstof synes ikke længere at være forenelig med nødvendigheden af at forbedre energieffektiviteten og behovet for at tage fat om transportsektorens voksende miljømæssige virkninger. Kommissionen foreslår derfor at afskaffe denne mulighed.

På den baggrund er 2007-forslaget vedrørende artikel 7 i EBD⁹ formålsløst og må trækkes tilbage.

6. At forenkle minimumsafgiftssatsernes struktur mest muligt.

Den eksisterende differentiering mellem erhvervmæssig og ikke-erhvervmæssig anvendelse af energiprodukter, som bruges til opvarmning, og af elektricitet afskaffes (jf. tabel C i bilaget til forslaget). Minimumsafgiftssatserne for en række industrielle og erhvervmæssige anvendelser af motorbrændstoffer (jf. tabel B i bilaget til forslaget) harmoniseres med de minimumsafgiftssatser, der gælder for de samme produkter, når de anvendes som opvarmningsbrændsler (jf. tabel C i bilaget til forslaget). Og endelig foreslår Kommissionen i betragtning af, at blyholdig benzin er blevet et marginalt produkt, at der ikke længere differentieres mellem blyholdig og blyfri benzin, og at der fastsættes en minimumsafgiftssats for begge produkter (jf. tabel A i bilaget til forslaget).

7. At begrænse fritagelsen i artikel 14, stk. 1, litra a), for energiprodukter, der anvendes til produktion af elektricitet, til kun at omfatte generelle energiforbrugsafgifter (jf. artikel 1, nr. 11), litra b), i forslaget) og at tilføje et nyt punkt i artikel 14 om for en begrænset periode på otte år at fritage elektricitet, der er produceret på land og direkte tilføres fartøjer, der ligger ved kaj i en havn, for beskatning (jf. artikel 1, nr. 11), litra a), punkt ii), i forslaget).

I sin nuværende form pålægger artikel 14, stk. 1, litra c), medlemsstaterne at fritage elektricitet, der produceres om bord på et fartøj, herunder også fartøjer, der ligger ved kaj i en havn, for beskatning, mens medlemsstaterne i henhold til artikel 15, stk. 1, litra f), kan udvide denne beskatningsfritagelse til også at omfatte indre vandveje. I visse havne findes der allerede et renere alternativ i form af anvendelsen af elektricitet fra land (dvs. forbindelse til elektricitetsnettet på land). Denne teknologi befinder sig stadig i en tidlig udviklingsfase. Kommissionen foreslår, at elektricitet fra land, der tilføres skibe ved kaj i en havn, fritages for energibeskatning for at ansøre udviklingen og anvendelsen af denne teknologi. Denne fritagelse bør gælde i en periode på otte år (der starter fra den frist for gennemførelse i national ret, der er fastlagt i dette forslag). Denne periode vil også gøre det muligt for den efterfølgende periode at udarbejde mere omfattende rammer, som muliggør en optimal udvikling af elektricitet fra land. De pågældende rammer vil også kunne omfatte forskriftsmæssige foranstaltninger. Arbejdet på disse rammer kan iværksættes, så snart der i Den internationale Standardiseringsorganisation er vedtaget fælles tekniske standarder for systemer for elforsyning fra land.

For at etablere et omfattende og kohærent CO₂-prissignal uden for EU-emissionshandelsordningen bør der i artikel 14 tilføjes et nyt stykke 3 med henblik på at begrænse fritagelsen i artikel 14, stk. 1, litra a), for energiprodukter, der anvendes til produktion af elektricitet, til kun at omfatte generelle energiforbrugsafgifter. Denne bestemmelse bør dog ikke gælde for energiprodukter, der anvendes til produktion af elektricitet om bord på et fartøj, da det er yderst vanskeligt at sondre mellem anvendelsen af energiprodukter til dette formål og anvendelsen af energiprodukter til navigation.

8. At fastsætte en afgiftsgodtgørelse for CO₂-relaterede afgifter med hensyn til anlæg, der hører til sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage (jf. ny artikel 14a i EBD som udtrykt i artikel 1, nr. 12), i forslaget).

⁹ KOM(2007) 52 endelig af 13.3.2007.

Det er nødvendigt at begrænse de potentielle omkostningseffekter af CO₂-relateret beskatning for sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage i den betydning, der er fastlagt i artikel 10a, stk. 13, i direktiv 2003/87/EF. Derfor er der behov for overgangsforanstaltninger til at undgå unødvendige omkostningseffekter, samtidig med at den CO₂-relaterede beskatnings miljømæssige effektivitet opretholdes på nogenlunde samme måde som det, der blev opnået med gratis tildeling af drivhusgasemissionskvoter under direktiv 2003/87/EF. For at bevare det fuldstændige incitament til at reducere emissionerne bør afgiftsgodtgørelsen baseres på det pågældende anlægs hidtidige energiforbrug i en nærmere angivet referenceperiode (enten fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2008 eller alternativt fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2010). Afgiftsgodtgørelsesbeløbet bør desuden afspejle de CO₂-afgifter, som anlægget ville skulle have betalt på grundlag af det hidtidige forbrug ud fra den antagelse, at der var anvendt et CO₂-effektivt referencebrændstof. Med henblik på denne "brændstofbenchmark" anvendes emissionsfaktoren for naturgas til at afspejle den tilgang, der er benyttet i Kommissionens afgørelse xxx/xxx om fastsættelse af midlertidige fællesskabsregler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF¹⁰.

9. At opretholde den fleksibilitet, energibeskatningsdirektivet rummer, navnlig den gældende regel om, at medlemsstaterne kan anvende mere end en enkelt afgift på energiforbrug. Ikke desto mindre foreslår Kommissionen, at nogle af de eksisterende muligheder revideres, især dem, som strider mod de mål, dette forslag tager sigte på at nå, og mere generelt, at der sikres kohærens med de nye generelle regler, der foreslås. Kommissionen foreslår mere specifikt følgende:

- At begrænse anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 4, [ny artikel 3] vedrørende de tilfælde, som direktivet ikke finder anvendelse på, til kun at omfatte generelle energiforbrugsafgifter, således at der etableres et omfattende og kohærent CO₂-prissignal uden for EU-emissionshandelsordningen. Desuden har artikel 2, stk. 4, hidtil udelukket elektricitet, såfremt udgifterne hertil udgør mere end 50 % af omkostningerne ved et produkt, fra direktivets anvendelsesområde [jf. fjerde led under litra b) i bestemmelsen]. Denne regel vil imidlertid kunne fordreje konkurrencen på det indre marked og bør fjernes (jf. artikel 1, nr. 3), i forslaget, ny artikel 3).
- At ophæve artikel 9, stk. 2, som indeholder en bestemmelse om lavere minimumsafgiftssatser for fyringsolie i tre medlemsstater. Denne bestemmelse øger uoverensstemmelserne i den måde, hvorpå de forskellige energiforbrugere behandles på det indre marked (jf. artikel 1, nr. 8), i forslaget).
- I videst mulig udstrækning at begrænse de fakultative lempelser og fritagelser i artikel 15 med hensyn til generelle energiforbrugsafgifter for at etablere et omfattende og kohærent CO₂-prissignal uden for EU-emissionshandelsordningen (jf. artikel 1, nr. 13), litra a), i forslaget). Dette vil imidlertid ikke gælde for artikel 15, stk. 1, litra f) og litra h) til l), af følgende årsager:
 - Medlemsstaterne bør forsat have fuldstændig fleksibilitet til at anvende fritagelser eller lempelser til fordel for husholdninger og velgørende organisationer af sociale grunde (litra h); jf. også nærmere nedenfor).

¹⁰ EUT L af ..., s. ..

- Det foreslås, at muligheden for at anvende fritagelser eller lempelser for naturgas og LPG udfases, da disse produkter ikke stammer fra vedvarende energikilder (litra i); jf. også nærmere nedenfor).
 - Fritagelserne eller lempelserne for energiprodukter, der leveres til anvendelse som brændstoffer ved sejlads ad de indre vandveje, jf. litra f), er baseret på internationale konventioner, i det mindste for nogle af de berørte vandvejes vedkommende; opmudring af indre vandveje og havne, jf. litra k), udgør supplerende aktiviteter.
 - Fritagelserne eller lempelserne for luftfartøjer og skibe i litra j) afspejler de tilsvarende fritagelser, der anvendes i momssammenhæng, og er knyttet til de aktiviteter, der nyder fordel af fritagelse i henhold til artikel 14, stk. 1, litra b) og c), som er baseret på internationale konventioner.
 - Kulgas, som der henvises til i litra l), henhørende under KN-kode 2705 er et produkt, som hovedsagelig forekommer i stålindustrien som et biprodukt af brændstofanvendelse i metallurgiske processer. Det fremgik af høringen med medlemsstaterne, at hvis kulgas blev underlagt beskatning, ville det skabe en uforholdsmæssig stor administrative byrde for både de pågældende virksomheder og administrationerne.
- *At ændre artikel 15, stk. 1, litra h)* for at åbne mulighed for afgiftsfordele i forbindelse med energi, som husholdningerne anvender til opvarmning, uanset hvilken energikilde der bruges, dvs. at fjerne udelukkelsen af visse kilder som f.eks. fyringsolie. Kommissionen erkender, at medlemsstaterne muligvis finder det nødvendigt med afgiftsfordele af denne slags, men mener, at alle energikilder bør behandles lige (jf. artikel 1, nr. 13, litra a), punkt i), i forslaget).
 - *At ændre artikel 15, stk. 3,* som tillader medlemsstaterne at anvende afgifter ned til nul for energiprodukter og elektricitet, der anvendes til arbejde i landbrug, havebrug eller akvakultur og i skovbrug (jf. artikel 1, nr. 13), litra b), i forslaget). Denne bestemmelse øger uoverensstemmelserne i den måde, hvorpå de forskellige erhvervssektorer behandles på det indre marked, idet det især skal tages i betragtning, at landbrug er en af de vigtigste sektorer, som i vid udstrækning ikke er omfattet af EU-emissionshandelsordningen. Hvad angår den generelle energiforbrugsbeskatning er det derfor nødvendigt, at anvendelsen af denne mulighed kædes sammen med en modydelse, der sikrer fremskridt inden for energieffektivitet. Med hensyn til CO₂-relateret beskatning bør behandlingen af de berørte sektorer harmoniseres med de regler, der gælder for industrisektorerne. Fritagelser fra CO₂-relateret beskatning bør derfor kun finde anvendelse, såfremt dette er nødvendigt for at undgå risikoen for carbon leakage.
 - *At ændre artikel 5* for at gøre det tydeligt, at afgiftsdifferentiering baseret på kriterier, der er anført i denne artikel, ikke også bør omfatte CO₂-relateret beskatning (jf. artikel 1, nr. 5), i forslaget). Desuden udnyttes muligheden for at anvende en lavere afgiftssats for motorbrændstof, der forbruges af taxier, i praksis kun for dieselolie. På baggrund af de foreslåede nye rammer bør denne mulighed desuden fjernes fuldstændigt (også for generel energiforbrugsbeskatning), da den ikke længere er i overensstemmelse med målsætningen om politikker, der fremmer alternative brændstoffer, samt politikker, der fremmer alternative energibærere og anvendelse af renere køretøjer i bytrafikken.

– *At ændre artikel 16* således at medlemsstaterne ikke kan anvende en fritagelse eller en reduceret afgiftssats for biobrændstoffer eller -brændsler fra og med 2023 (jf. artikel 1, nr. 14), i forslaget). På mellemlang sigt vil denne bestemmelse ikke længere være nødvendig på baggrund af de foreslåede ændringer af de generelle regler i EBD, hvori der tages tilstrækkeligt hensyn til de specifikke kendetegn ved brændstoffer og brændsler, som helt eller delvis består af biomasse eller produkter fremstillet af biomasse (jf. artikel 1, nr. 1), i forslaget). I tilfælde af flaskegas (LPG) og naturgas, der anvendes som brændstof i motorkøretøjer, er fordelene i form af lavere minimumssatser for generel energiforbrugsbeskatning eller muligheden for at fritage de pågældende energiprodukter for beskatning på grundlag af artikel 15, stk. 1, litra i), ikke længere berettigede, navnlig på baggrund af behovet for at øge de vedvarende energikilders markedsandel. Derfor bør de pågældende fordele også afskaffes i 2023 (jf. artikel 1, nr. 13), litra a), punkt i), i forslaget).

10. At harmonisere direktiv 2003/96/EF med Rådets direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF¹¹ (jf. forslagets artikel 1, nr. 11), litra a), punkt i), nr. 17 og nr. 18), vedrørende artikel 14, 20 og 21 i EBD).

11. At opdatere listen over energiprodukter i artikel 2, stk. 1, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF, således at visse biobrændstoffer og -brændsler medtages, og der som sådan foretages en opdatering og modernisering af bestemmelserne vedrørende anvendelsen af kontrol- og bevægelsesbestemmelserne i direktiv 2008/118/EF. Desuden bør produkter henhørende under KN-kode 3811 underlægges kontrol- og bevægelsesbestemmelserne i direktiv 2008/118/EF i betragtning af den risiko for unddragelse, undgåelse eller misbrug, de er forbundet med (jf. forslagets artikel 1, nr. 2), litra a), og nr. 17), vedrørende artikel 2 og 20 i EBD).

12. At henvise til den i øjeblikket gældende udgave af den kombinerede nomenklatur i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2003/96/EF. Desuden bør artikel 2, stk. 5, i EBD harmoniseres med det nye retsgrundlag inden for rammerne af TEUF efter Lissabontraktatens ikrafttræden (jf. artikel 1, nr. 2), litra b), og nr. 21), i forslaget).

13. At lade artikel 18a og 18b udgå, da disse overgangsbestemmelser i EBD er forældede (jf. artikel 1, nr. 16), i forslaget).

14. At tilstå Spanien og Frankrig muligheden for at indføre højere satser for den generelle energiforbrugsbeskatning i visse dele af deres territorium i erkendelse af den langsigtede decentraliseringsproces, disse lande er i færd med at gennemgå (jf. forslagets artikel 1, nr. 15), vedrørende artikel 18 i EBD).

Spanien bør på baggrund af landets særlige administrative struktur og for at lette gennemførelsen af det finansielle selvstyre i de selvstyrende regioner have tilladelse til på regionalt plan at anvende højere satser for den generelle energiforbrugsbeskatning. Det samme gælder for Frankrig i betragtning af behovet for at styrke de administrative regioners finansielle kapacitet som led i decentraliseringen. Det skal dog sikres, at konkurrerende energikilder ligebehandles. Desuden skal det sikres, at en eventuel differentiering af denne type ikke forhindrer, at det indre marked fungerer korrekt, og ikke berører energiprodukternes bevægelighed inden for EU.

¹¹ EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12.

Andre medlemsstater, som ønsker at indføre et lignende system med regional afgiftsdifferentiering, skal anmode Kommissionen om at forelægge et forslag om ændring af EBD på grundlag af artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

15. *For at sikre den frie bevægelighed, samtidig med at sikkerhedskravene for kommercielle motorkøretøjer og særlige beholdere respekteres, bør definitionen af sådanne køretøjers standardtanke i artikel 24 i direktiv 2003/96/EF opdateres, således at den afspejler det faktum, at fabrikanterne ikke udelukkende tilpasser brændstoftanke til kommercielle køretøjer (jf. artikel 1, nr. 19), i forslaget).* Kommissionen blev gjort opmærksom på dette spørgsmål af visse forbund af transportselskaber, som pegede på, at nogle medlemsstater systematisk kontrollerede, om denne definition var overholdt, og at afgiftsbelagt motorbrændstof i tanke ikke var omfattet af anvendelsesområdet. Spørgsmålet er også blevet drøftet med medlemsstaterne på et møde for nylig i Punktavgiftsudvalget, som konkluderede, at en ændring af definitionen i artikel 24 var den eneste måde, som dette spørgsmål kunne løses på.

16. *At indføre en forpligtelse for Kommissionen til hvert femte år og for første gang ved udgangen af 2015 at forelægge Rådet en rapport om anvendelsen af energibeskatningsdirektivet og, hvis det er relevant, et ændringsforslag (jf. artikel 1, nr. 21), i forslaget).* Kommissionen skal i sin rapport bl.a. undersøge minimumssatsen for CO₂-relaterede afgifter i lyset af udviklingen i markedsprisen i EU på emissionskvoter, innovationens og den teknologiske udviklings virkninger (med hensyn til energieffektivitet, brug af elektricitet i transportsektoren, brug af alternative brændstoffer og brændsler som f.eks. biobrændstoffer og -brændsler og brint, virkningerne af CO₂-opsamling og -lagring osv.) samt begrundelsen for at anvende de afgiftsfritagelser og -lempelser, der er fastlagt i dette direktiv. Hvad angår spørgsmålet om fritagelser og lempelser, bør der udvises særlig opmærksomhed om fritagelser for energiprodukter, der anvendes inden for henholdsvis luft- og søtransport (artikel 14, stk. 1, litra b) og c), i EBD), under hensyntagen til behandlingen af disse sektorer i EU-emissionshandelsordningen og resultaterne af de internationale forhandlinger under IMO (Den Internationale Søfartsorganisation) om anvendelsen af et globalt markedsbaseret instrument, som internaliserer CO₂-emissionernes eksterne omkostninger, fritagelsen for elektricitet fra land (foreslået artikel 14, stk. 4, i EBD) og virkningerne for husholdninger.

- **Retsgrundlag**

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget hører under Unionens og medlemsstaternes delte kompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor anvendelse. I henhold til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedtager Rådet bestemmelser om harmonisering af lovgivningerne vedrørende punktavgifter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion.

Revisionen af EBD og tidspunktet herfor skal ses i den bredere sammenhæng inden for rammerne af EU's dagsorden for energi og klimaændringer. EU er i øjeblikket i færd med at etablere rammerne for lovgivning, som skal gøre det muligt at nå de ambitiøse 2020-mål. Det er hensigten at bringe EBD i nøjere overensstemmelse med målene, og målsætningerne kan kun gennemføres i kraft af en retsakt om ændring af EBD, der vedtages af Unionen.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde.

Målene for denne revision kan bedst nås ved at ændre det nuværende direktiv som beskrevet ovenfor. Forslaget vedrører især nogle af de væsentlige komponenter i direktivet: beskatningsstrukturen og forholdet mellem de respektive måder, de forskellige energikilder behandles på i skattemæssig henseende.

Forslaget er på alle måder begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået reguleringsmiddel: direktiv. På dette område, som allerede er reguleret af et gældende direktiv, bør medlemsstaterne fortsat sikres en betydelig grad af fleksibilitet som forklaret ovenfor. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt at anvende andre midler end et direktiv om ændring af direktiv 2003/96/EF.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Unionens budget.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2003/96/EF om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen¹²,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴,

efter den særlige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2003/96/EF¹⁵ blev vedtaget for at sikre, at det indre marked fungerer korrekt med hensyn til beskatningen af energiprodukter og elektricitet. I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 6 er miljøbeskyttelseskrav blevet integreret i udformningen af nævnte direktiv, navnlig på baggrund af Kyotoprotokollen.
- (2) Det er nødvendigt at sikre, at det indre marked fortsat fungerer korrekt i en kontekst med nye krav vedrørende begrænsning af klimaændringer, brug af vedvarende energikilder og energibesparelser, som blev godkendt ved formandskabets konklusioner efter Det Europæiske Råd den 8. og 9. marts 2007 og den 11. og 12. december 2008.
- (3) Beskatning i forbindelse med CO₂-emissioner kan være et omkostningseffektivt middel for medlemsstaterne til at gennemføre de reduktioner af drivhusgasser, der er nødvendige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at

¹² EUT C ... af ..., s. ...

¹³ EUT C ... af ..., s. ...

¹⁴ EUT C ... af ..., s. ...

¹⁵ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020¹⁶, hvad angår kilder, som ikke er omfattet af EU-ordningen under Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF¹⁷. I betragtning af den CO₂-relaterede beskatnings potentielle rolle er det af hensyn til det indre markedes korrekte funktion nødvendigt, at der fastlægges fælles regler for en sådan beskatning.

- (4) Medlemsstaterne bør imidlertid ligesom hidtil have mulighed for at anvende energibeskatning på brændsel til opvarmning, motorbrændstof og elektricitet til flere forskellige formål, som ikke nødvendigvis eller specifikt eller udelukkende er forbundet med reduktion af drivhusgasser.
- (5) Derfor bør det fastsættes, at energibeskatningen består af to komponenter, nemlig CO₂-relateret beskatning og generel energiforbrugsbeskatning. Det bør kræves af medlemsstaterne, at de udtrykkeligt sonderer mellem de pågældende to komponenter, således at energibeskatningen tilpasses virkemåden for EU-ordningen under direktiv 2003/87/EF. Det vil også muliggøre en særskilt behandling af brændstoffer og brændsel, som er biomasse eller er fremstillet af biomasse.
- (6) Hver af de pågældende komponenter bør beregnes på basis af objektive kriterier, der gør det muligt at ligebehandle de forskellige energikilder. I forbindelse med CO₂-relateret beskatning bør der henvises til de CO₂-emissioner, som hvert enkelt af de pågældende energiprodukter giver anledning til, idet der som reference bruges de CO₂-emissionsfaktorer, der er fastlagt i Kommissionens beslutning 2007/589/EF af 18. juli 2007 om retningslinjer for overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF¹⁸. I forbindelse med den generelle energiforbrugsbeskatning bør der henvises til de forskellige energiprodukters og elektricitetens energiindhold, jf. referencerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF¹⁹. I den sammenhæng bør der tages hensyn til de miljømæssige fordele, der er knyttet til biomasse eller produkter fremstillet af biomasse. Disse produkter bør beskattes på grundlag af de CO₂-emissionsfaktorer, der er angivet i beslutning 2007/589/EF for biomasse eller produkter fremstillet af biomasse, og af deres energiindhold som angivet i bilag III til direktiv 2009/28/EF. Biobrændstoffer og flydende biobrændsler som defineret i artikel 2, litra h) og i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder²⁰ er i den forbindelse langt den vigtigste kategori. Eftersom de miljømæssige fordele ved disse produkter varierer, alt efter om de opfylder bæredygtighedskriterierne i artikel 17 i nævnte direktiv, bør de specifikke referenceværdier for biomasse og produkter fremstillet af biomasse kun finde anvendelse, når disse kriterier er opfyldt.
- (7) CO₂-relateret beskatning bør tilpasses virkemåden for direktiv 2003/87/EF for at supplere den på effektiv vis. Denne beskatning bør gælde for alle anvendelser, også

¹⁶ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136.

¹⁷ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

¹⁸ EUT L 229 af 31.8.2007, s. 1.

¹⁹ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64.

²⁰ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

med andre formål end opvarmning, af energiprodukter, der forårsager CO₂-emissioner i anlæg i den betydning, der er fastlagt i nævnte direktiv, forudsat at det pågældende anlæg ikke er omfattet af emissionshandelsordningen i henhold til nævnte direktiv. Eftersom den kumulative anvendelse af begge disse instrumenter dog ikke vil gøre det muligt at opnå større emissionsreduktioner end dem, der generelt opnås gennem emissionshandelsordningen alene, men blot vil øge de samlede omkostninger i forbindelse med disse reduktioner, bør CO₂-relateret beskatning ikke gælde for forbrug i anlæg, der er omfattet af EU-ordningen.

- (8) Af hensyn til den fiskale neutralitet bør der for hver enkelt komponent af energibeskatningen anvendes de samme minimumsafgiftssatser for alle energiprodukter til en given anvendelse. I de tilfælde, hvor der således er foreskrevet de samme minimumsafgiftssatser, bør medlemsstaterne, også af hensyn til den fiskale neutralitet, sikre de samme nationale afgiftssatser for alle de pågældende produkter. Hvis det er nødvendigt, bør der forudses overgangsperioder til at foretage en udjævning af de pågældende satser.
- (9) Minimumssatserne for CO₂-relateret beskatning bør fastsættes på baggrund af de nationale mål for medlemsstaterne, som er fastlagt i beslutning 406/2009/EF om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020. Eftersom det i nævnte beslutning erkendes, at medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner bør fordeles rimeligt mellem medlemsstaterne, bør der for visse medlemsstater fastlægges overgangsperioder.
- (10) Minimumssatserne for den generelle energiforbrugsbeskatning bør generelt fastlægges på grundlag af de nuværende minimumsafgiftssatser. Dette indebærer også, at de minimumsafgiftssatser for generelt energiforbrug, der gælder for motorbrændstoffer, bør være højere end for brændsel til opvarmning.
- (11) Det bør sikres, at de tilstræbte virkninger af minimumsafgiftssatserne opretholdes. Eftersom CO₂-relateret beskatning supplerer anvendelsen af direktiv 2003/87/EF, bør emissionskvoternes markedspris overvåges nøje i den regelmæssige revision af direktivet, som Kommissionen skal foretage. Minimumssatserne for generel energiforbrugsbeskatning bør regelmæssigt justeres automatisk for at tage hensyn til udviklingen i deres faktiske værdi, således at det nuværende niveau for harmoniseringen af satserne opretholdes; for at mindske den volatilitet, energi- og fødevarerpriserne giver anledning til, bør denne justering foretages på grundlag af ændringerne i EU's harmoniserede forbrugerprisindeks, eksklusive energi og uforarbejdede fødevarer, som offentliggjort af Eurostat.
- (12) Med hensyn til motorbrændstoffer har den gunstigere minimumsafgiftssats for dieselolie, som er et produkt, der for størstepartens vedkommende oprindeligt blev anvendt til erhvervsmæssige formål og derfor traditionelt er blevet beskattet med en lavere sats, en fordrejende virkning i forhold til benzin, som er dets hovedkonkurrent. Artikel 7 i direktiv 2003/96/EF indeholder derfor bestemmelser om de første skridt i en gradvis tilpasning til den minimumsafgiftssats, der gælder for benzin. Det er nødvendigt at fuldføre denne tilpasning og gradvis opnå en situation, hvor dieselolie og benzin beskattes efter samme sats.

- (13) Hvad angår medlemsstaternes mulighed for at anvende en lavere afgiftssats for erhvervsmæssig end for ikke-erhvervsmæssig brug af dieselolie som motorbrændstof, synes denne bestemmelse ikke længere at være forenelig med nødvendigheden af at forbedre energieffektiviteten og behovet for at tage fat om transportsektorens voksende miljømæssige virkninger og bør derfor ophæves. Ifølge artikel 9, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF kan visse medlemsstater anvende en reduceret sats for fyringsolie. Den bestemmelse er ikke længere forenelig med det indre markeds korrekte funktion og med traktatens overordnede mål. Den bør derfor ophæves.
- (14) Det er nødvendigt at begrænse de potentielle omkostningseffekter af CO₂-relateret beskatning for sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage i den betydning, der er fastlagt i artikel 10a, stk. 13, i direktiv 2003/87/EF. Derfor er det hensigtsmæssigt at fastlægge relevante overgangsforanstaltninger, som imidlertid også bør opretholde den CO₂-relaterede beskatnings miljømæssige effektivitet.
- (15) Artikel 5 i direktiv 2003/96/EF gør det muligt at anvende differentierede afgiftssatser i visse tilfælde. For at sikre et kohærent CO₂-prissignal bør medlemsstaternes mulighed for at differentiere de nationale satser imidlertid begrænses til kun at omfatte generel energiforbrugsbeskatning. Desuden er muligheden for at anvende en lavere afgiftssats for motorbrændstof, der anvendes af taxier, ikke længere i overensstemmelse med målsætningen om politikker, der fremmer alternative brændstoffer og brændsler, samt politikker, der fremmer alternative energibærere og anvendelse af renere køretøjer i bytrafikken, og bør derfor ophæves.
- (16) Reglerne vedrørende fakultative afgiftslempelser og -fritagelser i artikel 15 i direktiv 2003/96/EF bør tilpasses på baggrund af de indhøstede erfaringer og de nye rammer, der etableres ved dette direktiv. Medlemsstaternes mulighed for at anvende de pågældende fakultative lempelser og fritagelser bør i videst mulig udstrækning indskrænkes til kun at omfatte generelle energiforbrugsafgifter, således at der etableres et omfattende og kohærent CO₂-prissignal uden for EU-emissionshandelsordningen.
- (17) Fritagelser eller lempelser til fordel for husholdninger og velgørende organisationer kan udgøre en del af de sociale foranstaltninger, medlemsstater fastsætter. Muligheden for at anvende sådanne fritagelser eller lempelser bør af hensyn til ligebehandlingen af de forskellige energikilder udvides til at omfatte alle energiprodukter, der bruges som brændsel til opvarmning, og elektricitet. For at sikre, at virkningerne heraf for det indre marked fortsat er begrænsede, bør sådanne fritagelser eller lempelser kun anvendes for ikke-erhvervsmæssige aktiviteter.
- (18) I tilfælde af flaskegas (LPG) og naturgas, der anvendes som brændstof i motorkøretøjer, er fordele i form af lavere minimumssatser for generel energiforbrugsbeskatning eller muligheden for at fritage de pågældende energiprodukter for beskatning ikke længere berettigede, navnlig på baggrund af behovet for at øge de vedvarende energikilders markedsandel, og de bør derfor på mellemlang sigt afskaffes.
- (19) Ifølge direktiv 2003/96/EF skal medlemsstaterne fritage brændstof, der anvendes til sejlads i EF-farvande, og elektricitet, der produceres om bord på et fartøj, herunder også fartøjer ved kaj i en havn, for beskatning. Medlemsstaterne kan desuden udvide denne gunstige afgiftsbehandling til også at omfatte indre vandveje. I nogle havne findes der et renere alternativ i form af anvendelse af elektricitet fra land, som dog skal

beskattes. For at etablere et første incitament til at udvikle og anvende denne teknologi, indtil der vedtages mere omfattende rammer på området, bør medlemsstaterne fritage anvendelsen af elektricitet fra land til skibe, der ligger ved kaj i en havn, fra energibeskatning. Denne fritagelse bør gælde i en periode, der er tilstrækkelig lang til, at havneoperatører ikke afholder sig fra at foretage de nødvendige investeringer, men samtidig er tidsbegrænset, således at opretholdelsen af en fuldstændig eller delvis fritagelse gøres betinget af en ny afgørelse, når tiden er inde hertil.

- (20) Ifølge artikel 15, stk. 3, i direktiv 2003/96/EF kan medlemsstaterne i forbindelse med arbejde i landbrug, havebrug eller akvakultur og i skovbrug anvende ikke alene de bestemmelser, der generelt gælder for erhvervsmæssige formål, men også afgifter ned til nul. En undersøgelse af denne mulighed har vist, at dens opretholdelse, hvad angår generel energiforbrugsbeskatning, vil være i strid med Unionens overordnede politiske mål, medmindre den kædes sammen med en modydelse, der sikrer fremskridt inden for energieffektivitet. Med hensyn til CO₂-relateret beskatning bør behandlingen af de berørte sektorer harmoniseres med de regler, der gælder for industrisektorerne.
- (21) I de generelle regler, der indføres ved dette direktiv, tages der hensyn til de specifikke kendetegn ved brændstoffer og brændsler, der er biomasse eller er fremstillet af biomasse, som opfylder de bæredygtighedskriterier, der er fastlagt i artikel 17 i direktiv 2009/28/EF, hvad angår deres bidrag til CO₂-balancen og deres lavere energiindhold pr. kvantitativ enhed sammenlignet med nogle af de konkurrerende fossile brændstoffer og brændsler. Derfor bør de bestemmelser i direktiv 2003/96/EF, der giver mulighed for lempelser eller fritagelser for de pågældende brændstoffer og brændsler, afskaffes på mellemlang sigt. Indtil da bør det sikres, at anvendelsen af de pågældende bestemmelser sker i overensstemmelse med de generelle regler, der indføres ved nærværende direktiv. Biobrændstoffer og flydende biobrændsler som defineret i artikel 2, litra h) og i), i direktiv 2009/28/EF bør derfor kun nyde fordel af de yderligere afgiftsmæssige fordele, medlemsstaterne tilstår, hvis de opfylder bæredygtighedskriterierne i artikel 17 i nævnte direktiv.
- (22) I mangel af en mere vidtrækkende harmonisering på området for brændsel til opvarmning til erhvervsmæssige formål bør medlemsstater med afgiftssatser, der ligger over de for dette område fastlagte minimumssatser, fortsat have mulighed for at fastlægge visse lempelser. I de gældende betingelser bør der sondres mellem generel energiforbrugsbeskatning og CO₂-relateret beskatning, eftersom disse to elementer forfølger forskellige mål. Desuden bør det gøres klart, at henvisningerne til ordninger med omsættelige tilladelser i artikel 17 i direktiv 2003/96/EF ikke omfatter EU-ordningen under direktiv 2003/87/EF.
- (23) Spanien og Frankrig bør på baggrund af deres særlige administrative struktur og på visse betingelser have lov til på regionalt niveau at anvende højere satser for den generelle energiforbrugsbeskatning af energiprodukter og elektricitet.
- (24) Direktiv 2003/96/EF bør tilpasses Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF²¹.

²¹ EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12.

- (25) Listen over energiprodukter i artikel 2, stk. 1, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF bør opdateres, således at den også omfatter visse biobrændstoffer og -brændsler for at sikre en ensartet og standardiseret behandling heraf, og der bør i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2003/96/EF henvises til den i øjeblikket gældende udgave af den kombinerede nomenklatur. Produkter henhørende under KN-kode 3811 bør i betragtning af den risiko for afgiftsunddragelse, undgåelse eller misbrug, de er forbundet med, underlægges kontrol- og bevægelsesbestemmelserne i direktiv 2008/118/EF.
- (26) For at sikre den frie bevægelighed, samtidig med at sikkerhedskravene for kommercielle motorkøretøjer og særlige beholdere respekteres, bør definitionen af sådanne køretøjers standardtanke i artikel 24 i direktiv 2003/96/EF opdateres, således at den afspejler det faktum, at fabrikanterne ikke udelukkende tilpasser brændstoftanke til kommercielle køretøjer.
- (27) Eftersom visse overgangsbestemmelser i direktiv 2003/96/EF er forældede bør de udgå.
- (28) Kommissionen bør hvert femte år og for første gang ved udgangen af 2015 aflægge rapport til Rådet om anvendelsen af dette direktiv, idet den navnlig undersøger minimumssatserne for CO₂-relaterede afgifter i lyset af udviklingen i markedsprisen i EU på emissionskvoter, innovationens og den teknologiske udviklings virkninger samt begrundelsen for at anvende de afgiftsfritagelser og -lempelser, der er fastlagt i dette direktiv.
- (29) Det er hensigtsmæssigt at ændre visse bestemmelser i direktiv 2003/96/EF vedrørende gennemførelsesbeføjelser for at sikre, at de er i overensstemmelse med de bestemmelser, der er indført ved traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Dette bør ske ved at tillægge Kommissionen delegerede beføjelser.
- (30) Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter proceduren i artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at opdatere koderne i den kombinerede nomenklatur for de produkter, der henvises til i direktiv 2003/96/EF, samt henvisningen til den gældende kombinerede nomenklatur. Det er nødvendigt, at beføjelserne gives til Kommissionen i en ubestemt periode, så reglerne kan justeres, hvis der er behov herfor.
- (31) Målene for de tiltag, der skal træffes, især for at sikre, at det indre marked fungerer korrekt i en kontekst med nye energi- og miljøkrav, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (32) Direktiv 2003/96/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2003/96/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

1. Medlemsstaterne beskatter energiprodukter og elektricitet i overensstemmelse med dette direktiv.
2. Medlemsstaterne skelner mellem CO₂-relateret beskatning og generel energiforbrugsbeskatning.

CO₂-relateret beskatning beregnes i EUR/t af CO₂-emissioner på grundlag af de CO₂-referenceemissionsfaktorer, der er angivet i punkt 11 i bilag I til Kommissionens beslutning 2007/589/EF af 18. juli 2007 om retningslinjer for overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF(*). De CO₂-emissionsfaktorer, der i nævnte beslutning er specificeret for biomasse eller produkter fremstillet af biomasse, finder i tilfælde af biobrændstoffer og flydende biobrændsler som defineret i artikel 2, litra h) og i), i direktiv 2009/28/EF kun anvendelse, når det pågældende produkt opfylder de bæredygtighedskriterier, der er fastlagt i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (**). Hvis biobrændstoffer og flydende biobrændsler ikke opfylder de pågældende kriterier, anvender medlemsstaterne CO₂-referenceemissionsfaktoren for det tilsvarende brændsel til opvarmning eller motorbrændstof, for hvilket minimumsafgiftssatserne er specificeret i dette direktiv.

Den generelle energiforbrugsbeskatning beregnes i EUR/GJ på grundlag af den nedre brændværdi for energiprodukter og elektricitet, der er anført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF (***). I tilfælde af biomasse eller produkter fremstillet af biomasse er referenceværdierne de værdier, der er anført i bilag III til direktiv 2009/28/EF. I tilfælde af biobrændstoffer og flydende biobrændsler som defineret i artikel 2, litra h) og i), i direktiv 2009/28/EF finder disse referenceværdier imidlertid kun anvendelse, hvis det pågældende produkt opfylder bæredygtighedskriterierne i artikel 17 i nævnte direktiv. I så tilfælde gælder de både for motorbrændstoffer og for opvarmningsbrændsler. I de tilfælde, hvor biobrændstoffer og flydende biobrændsler ikke opfylder de pågældende kriterier, anvender medlemsstaterne referenceværdierne for det tilsvarende opvarmningsbrændsel eller motorbrændstof, for hvilket minimumsafgiftssatserne er specificeret i nærværende direktiv.

I de tilfælde, hvor direktiv 2006/32/EF, beslutning 2007/589/EF eller direktiv 2009/28/EF afhængigt af tilfældet ikke indeholder en emissionsfaktor og/eller en nedre brændværdi for det pågældende produkt, henholder medlemsstaterne sig til de relevante disponible oplysninger om dets CO₂-emissionsfaktor og/eller nedre brændværdi.

I dette direktiv forstås ved "biomasse": den bionedbrydelige del af produkter, affald og restprodukter af biologisk oprindelse fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier, herunder fiskeri og akvakultur, samt den bionedbrydelige del af industriaffald og kommunalt affald.

3. I de tilfælde, hvor et energiprodukt består af biomasse eller produkter fremstillet af biomasse, fastlægges de CO₂-emissionsfaktorer og den nedre brændværdi, der er relevant for denne del, i overensstemmelse med stk. 2 uafhængigt af den KN-kode, som energiproduktet som helhed henhører under.

4. Medmindre andet er angivet, gælder bestemmelserne i dette direktiv både for CO₂-relateret beskatning og for generel energiforbrugsbeskatning.

(*) EUT L 229 af 31.8.2007, s. 1.

(**) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

(***) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64."

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra h) affattes således:

"h) varer under KN-kode 2909 19 10 og 3824 90 91"

ii) Som litra i) og j) indsættes:

"i) varer under KN-kode 2207, 2208 90 91 og 2208 90 99, når de er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof og er denatureret i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 92/83/EF

j) varer under KN-kode 2909 19 90, 3823 19 90 og 3824 90 97, når de er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof."

b) Stk. 3, 4 og 5, affattes således:

"3. Energiprodukter ud over dem, der er fastsat en minimumsafgiftssats for i dette direktiv, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, beskattes, alt efter anvendelse, med de satser, der er fastsat for det tilsvarende motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, beregnet i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2 og 3.

Andre produkter end energiprodukter, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof, beskattes med de satser, der er fastsat for det tilsvarende motorbrændstof, beregnet i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2 og 3.

Tilsætningsstoffer og fyldstoffer til motorbrændstof, bortset fra vand, beskattes med de satser, der er fastsat for det tilsvarende motorbrændstof.

Andre kulbrintebrændstoffer end dem, der er nævnt i stk. 1, og som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, beskattes med de satser, der er fastsat for det tilsvarende energiprodukt, i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2 og 3. Dette afsnit gælder ikke for tørv.

4. CO₂-relateret beskatning gælder, jf. dog artikel 14, stk. 1, litra d), i dette direktiv, for anvendelser af energiprodukter, som giver anledning til kuldioxidemissioner fra anlæg som defineret i artikel 3, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF(*), uanset om de pågældende anlæg når op på de tærskelværdier, der er anført i bilag I til nævnte direktiv.

Når energiprodukter anvendes i overensstemmelse med første afsnit til andre formål end som motorbrændstof, behandles de som brændsel til opvarmning i forbindelse med dette direktiv.

5. Henvisningerne i dette direktiv til koder i den kombinerede nomenklatur er til Kommissionens forordning (EF) nr. 861/2010 af 5. oktober 2010 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif(**).

Når den forordning, der henvises til i første afsnit, erstattes, eller når en ændring af den kombinerede nomenklatur nødvendiggør en ændring af de koder, der henvises til i dette direktiv, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 27 og på de i artikel 27a og 27b angivne betingelser for at ændre koderne i den kombinerede nomenklatur for de produkter, der henvises til i dette direktiv, eller for at ændre den i første afsnit anførte reference, således at den henviser til den gældende udgave af den kombinerede nomenklatur.

Den pågældende delegerede retsakt må ikke medføre nogen ændringer af de minimumsafgiftssatser, der finder anvendelse i henhold til dette direktiv, eller føre til, at nogen energiprodukter og elektricitet tilføjes eller fjernes.

(*) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

(**) EUT L 284 af 29.10.2010, s. 1."

c) Som stk. 6 indsættes:

"6. I forbindelse med denne artikels stk. 1, litra a), d), i) og j), og artikel 20, stk. 1, litra a), g), i) og j), anses produkter, der er bestemt til forsyning, for at være bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof, når leverandøren ved eller rimeligvis burde vide, at modtageren har til hensigt at anvende produkterne som brændsel til opvarmning eller som motorbrændstof. De produkter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), og artikel 20, stk. 1, anses ikke for at være bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof, hvis de leveres til en producent af varer som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra h), og artikel 20, stk. 1."

3) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

Med forbehold af artikel 2, stk. 4, finder dette direktiv ikke anvendelse på:

- a) output-beskatning af varme og beskatning af varer under KN-kode 4401 og 4402
- b) følgende anvendelser af energiprodukter og elektricitet:
 - energiprodukter, der anvendes til andre formål end som motorbrændstof eller brændsel til opvarmning
 - dobbelt anvendelse af energiprodukter.

Et energiprodukt har en dobbelt anvendelse, når det anvendes både som brændsel til opvarmning og til andre formål end som motorbrændstof og brændsel til opvarmning. Anvendelse af energiprodukter til kemisk reduktion og til elektrolyse og metallurgiske processer skal anses som dobbelt anvendelse.

- elektricitet, der fortrinsvis anvendes til kemisk reduktion og i elektrolyse og metallurgiske processer
- mineralogiske processer.

Ved "mineralogiske processer" forstås de processer, der er klassificeret i NACE-nomenklaturen under afdeling DI 23 "Fremstilling af andre ikke-metalholdige mineralske produkter" i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (*).

Artikel 20 finder imidlertid anvendelse på energiprodukter, der anvendes i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra b).

(*) EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1."

- 4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 2 affattes således:

"2. I dette direktiv er "afgiftssats" den samlede byrde, der pålægges i form af alle indirekte afgifter (undtagen merværdiafgift, i det følgende benævnt "moms"), der beregnes:

- a) hvad angår CO₂-relateret beskatning, i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, andet afsnit, ved overgangen til forbrug
- b) hvad angår generel energiforbrugsbeskatning, i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, tredje afsnit, ved overgangen til forbrug."

- b) Følgende indsættes som stk. 3 og 4:

"3. Uden at dette berører de fritagelser, differentieringer og lempelser, der er omhandlet i dette direktiv, sikrer medlemsstaterne, at der, når der i bilag I er fastlagt de samme minimumsafgiftssatser i forbindelse med en given anvendelse, fastsættes de samme afgiftssatser for de produkter, der bruges til den pågældende anvendelse. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, litra i), for de i bilag I, tabel A, omhandlede motorbrændstoffer, gælder dette fra den 1. januar 2023.

I forbindelse med første afsnit anses enhver anvendelse, for hvilken der er fastlagt en minimumsafgiftssats i henholdsvis tabel A, B og C i bilag I, for at være en enkelt anvendelse.

4. Minimumssatserne for den generelle energiforbrugsbeskatning, der er fastlagt i dette direktiv, tilpasses hvert tredje år, første gang den 1. juli 2016, for at tage hensyn til ændringerne i det harmoniserede forbrugerprisindeks, eksklusive energi og uforarbejdede fødevarer, som offentliggjort af Eurostat. Kommissionen offentliggør de deraf følgende minimumsafgiftssatser i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Minimumssatserne tilpasses automatisk ved at forhøje eller sænke grundbeløbet i euro med den procentvise ændring i nævnte indeks i løbet af de tre foregående kalenderår. Hvis ændringen siden sidste tilpasning er mindre end 0,5 %, foretages ingen tilpasning."

5) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

"Medlemsstaterne kan i følgende tilfælde under afgiftsmyndighedernes kontrol anvende differentierede satser for den generelle energiforbrugsbeskatning, når blot de overholder de minimumsafgiftssatser, der er fastsat i dette direktiv:"

b) Tredje led affattes således:

"– til anvendelse i forbindelse med: lokal offentlig passagerbefordring (eksklusive taxier), affaldsindsamling, de væbnede styrker og den offentlige forvaltning, handicappede samt ambulancer"

6) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

Fra den 1. januar 2013, fra den 1. januar 2015 og fra den 1. januar 2018 er minimumsafgiftssatserne for motorbrændstoffer som fastsat i bilag I, tabel A."

7) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

"1. Fra den 1. januar 2013 er minimumsafgiftssatserne for produkter anvendt som motorbrændstof til de formål, der anført i stk. 2, som fastsat i bilag I, tabel B."

8) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

Fra den 1. januar 2013 er minimumsafgiftssatserne for brændsel til opvarmning som fastsat i bilag I, tabel C."

9) Artikel 10 affattes således:

"Artikel 10

Fra den 1. januar 2013 er minimumsafgiftssatserne for elektricitet som fastsat i bilag I, tabel D."

10) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

"2. Hvis der anvendes mængdeenheder, måles mængden ved en temperatur på 15 °C."

11) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"Ud over de almindelige bestemmelser i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF(*) om fritagne anvendelsesformål for afgiftspligtige produkter, og medmindre andet er fastsat i andre EU-bestemmelser, fritager medlemsstaterne følgende produkter for beskatning på vilkår, som de fastlægger for at sikre korrekt og ligefrem anvendelse af sådanne fritagelser og for at forhindre enhver form for unddragelse, undgåelse eller misbrug:

(*) EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12."

ii) litra a), andet punktum, affattes således:

"Medlemsstaterne kan imidlertid af andre miljøpolitiske hensyn end reduktionen af CO₂-emissioner beskatte disse produkter uden at overholde de minimumsafgiftssatser, der er fastsat i dette direktiv."

iii) Følgende indsættes som litra d) og e):

"d) hvad angår CO₂-relateret beskatning, energiprodukter, der anvendes til aktiviteter, som er underlagt og ikke udelukket fra EU-ordningen i henhold til direktiv 2003/87/EF.

e) indtil den 31. december 2020 elektricitet, der direkte tilføres fartøjer, der ligger ved kaj i havne."

b) Som stk. 3 indsættes:

"3. I tilfælde af de i stk. 1, litra a), omhandlede anvendelser, undtagen anvendelser med henblik på produktion af elektricitet om bord på et fartøj, gælder fritagelsen kun for generel energiforbrugsbeskatning."

12) Som artikel 14a indsættes:

"Artikel 14a

1. Indtil den 31. december 2020 yder medlemsstaterne godtgørelse vedrørende CO₂-relateret beskatning med hensyn til anvendelse af energiprodukter i anlæg, der hører til sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage.
2. Afgiftsgodtgørelsesbeløbet svarer til anlæggets gennemsnitlige årlige forbrug af energiprodukter, udtrykt i gigajoule (GJ), i referenceperioden til andre formål end dem, der er omhandlet i artikel 7, multipliceret med 0,00561 og med minimumssatsen for CO₂-relaterede afgifter, jf. bilag I, tabel C. Den referenceperiode, der henvises til i første punktum, er enten perioden fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2008 eller perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2010. Afgiftsgodtgørelsesbeløbet må ikke overstige de CO₂-relaterede afgifter på anlæggets anvendelse af energiprodukter i den pågældende periode.
3. For anlæg, som ikke har været i drift i referenceperioden, baserer medlemsstaterne afgiftsgodtgørelsesniveauet på anlæggets installerede kapacitet multipliceret med en gennemsnitlig kapacitetsudnyttelsesfaktor ved anvendelse af den metode, der er fastlagt i Kommissionens afgørelse XXX om fastsættelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF(*).
4. Når en medlemsstat anvender en sats for CO₂-relateret beskatning, der overstiger den minimumssats, der er fastsat i dette direktiv, kan den for at fastlægge afgiftsgodtgørelsesbeløbet i henhold til stk. 2 henvise til en sats for CO₂-relateret beskatning, der går op til den nationale sats.
5. I forbindelse med stk. 1 til 4 forstås ved "sektorer eller delsektorer med en betydelig risiko for carbon leakage" de sektorer eller delsektorer, der er fastlagt som sådan på grundlag af artikel 10a, stk. 13, i direktiv 2003/87/EF.

(*) EUT L"

13) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra h) og i) affattes således:

"h) energiprodukter, der anvendes som brændsel til opvarmning, og elektricitet anvendt af husholdninger og/eller organisationer, som af den pågældende medlemsstat betragtes som velgørende. For sådanne velgørende organisationer begrænser medlemsstaterne fritagelsen eller lempelsen til anvendelse til ikke-erhvervsmæssig virksomhed. I tilfælde af blandet forbrug svarer afgiften til

andelen af hvert forbrug. Hvis et forbrug er ubetydeligt, kan det betragtes som værende lig nul

- i) indtil den 1. januar 2023 naturgas og LPG anvendt som brændstof"
- ii) Følgende afsnit indsættes:

"Litra a) til e) og litra g) finder kun anvendelse på generel energiforbrugsbeskatning."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Medlemsstaterne kan anvende en sats for generel energiforbrugsbeskatning ned til nul for forbrug af energiprodukter og elektricitet, der anvendes til arbejde i landbrug, havebrug eller akvakultur og i skovbrug. De begunstigede skal være omfattet af ordninger, som skal føre til en øget energieffektivitet, der stort set svarer til det, der ville være opnået, hvis EU-standardminimumssatserne var blevet anvendt."

1) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"Indtil den 1. januar 2023 kan medlemsstaterne, jf. dog stk. 5, anvende en fritagelse eller en nedsat sats for generel energiforbrugsbeskatning under afgiftsmyndighedernes kontrol for de afgiftspligtige produkter, der er omhandlet i artikel 2 i dette direktiv, hvis de pågældende produkter er fremstillet af eller indeholder et eller flere af følgende produkter, og hvis de pågældende produkter, for så vidt angår biobrændstoffer og flydende biobrændsler som defineret i artikel 2, litra h) og i), i direktiv 2009/28/EF, opfylder bæredygtighedskriterierne i artikel 17 i nævnte direktiv."

ii) Tredje afsnit udgår.

b) Stk. 4, 6 og 8 udgår.

14) Artikel 17 og 18 affattes således:

"Artikel 17

1. Såfremt minimumsafgiftssatserne i dette direktiv overholdes gennemsnitligt for alle virksomheder, kan medlemsstaterne anvende afgiftslempelser for generel energiforbrugsbeskatning for energiprodukter, der anvendes til opvarmning eller de i artikel 8, stk. 2, litra b) og c), nævnte formål, i følgende tilfælde:

a) Til fordel for energiintensive virksomheder

Ved "energiintensiv virksomhed" forstås en erhvervsmæssig enhed, jf. artikel 11, hvor købet af energiprodukter og elektricitet udgør mindst 3,0 % af produktionsværdien, eller hvor den skyldige nationale energiafgift udgør mindst 0,5 % af værditilvæksten. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af denne

definition anvende mere restriktive begreber, herunder salgsværdi-, proces- og sektordefinitioner.

Ved "køb af energiprodukter og elektricitet" forstås den faktiske udgift til energi købt eller fremstillet i virksomheden. Kun elektricitet, varme og energiprodukter, der anvendes til opvarmning eller de i artikel 8, stk. 2, litra b) og c), nævnte formål, er omfattet. Alle skatter og afgifter medtages bortset fra fradragsberettiget moms.

Ved "produktionsværdi" forstås omsætning, herunder tilskud, der er direkte forbundet med produktets pris, plus eller minus ændringer i lagre af færdigvarer, produkter under fremstilling samt varer og tjenesteydelser indkøbt til videresalg, minus køb af varer og tjenesteydelser til videresalg.

Ved "værditilvækst" forstås den samlede momsplichtige omsætning inklusive eksport, minus det samlede momsplichtige køb inklusive import.

- b) I de tilfælde, hvor der er indgået aftaler med erhvervsmæssige enheder, jf. artikel 11, eller sammenslutninger af sådanne erhvervsmæssige enheder, eller hvor der gennemføres ordninger med omsættelige tilladelser eller tilsvarende foranstaltninger, såfremt de fører til forbedringer af energieffektiviteten.
2. Såfremt minimumsafgiftssatserne i dette direktiv overholdes gennemsnitligt for alle virksomheder, kan medlemsstaterne anvende afgiftslempelser for CO₂-relateret beskatning for energiprodukter, der anvendes til opvarmning eller de i artikel 8, stk. 2, litra b) og c), nævnte formål, i de tilfælde hvor der er indgået aftaler med erhvervsmæssige enheder, jf. artikel 11, eller sammenslutninger af sådanne erhvervsmæssige enheder, eller hvor der gennemføres ordninger med omsættelige tilladelser eller tilsvarende foranstaltninger, som bidrager til virkeliggørelsen af mål vedrørende reduktion af CO₂-emissioner.
3. I forbindelse med stk. 1 og 2 forstås ved "ordninger med omsættelige tilladelser" andre ordninger med omsættelige tilladelser end EU-ordningen i den betydning, der er fastsat i direktiv 2003/87/EF.

Artikel 18

1. Uanset artikel 4, stk. 3, kan Spanien fastsætte, at de satser for den generelle energiforbrugsbeskatning, der anvendes af en selvstyrende region, kan være højere end de tilsvarende nationale afgiftssatser (regional differentiering). De gældende regler skal opfylde følgende betingelser:

a) Den afgiftssats, der anvendes af en selvstyrende region, må ikke overstige den tilsvarende nationale afgiftssats med mere end 15 %.

b) Hvis der inden for rammerne af en afgiftssuspensionsordning under en bevægelse af energiprodukter til Spanien fra en anden medlemsstat er opstået eller skønnes at være opstået en uregelmæssighed i Spanien i den betydning, der er fastsat i artikel 10 i direktiv 2008/118/EF, som medfører punktafgiftens forfald, forpligtes den person, som har stillet sikkerhed for betalingen i overensstemmelse med artikel 18 i nævnte direktiv, ikke til at betale differencen mellem den afgiftssats, der anvendes af en selvstyrende region, og den nationale

sats, medmindre den pågældende person har medvirket i uregelmæssigheden eller overtrædelsen.

2. Uanset artikel 4, stk. 3, kan Frankrig fastsætte, at de satser for den generelle energiforbrugsbeskatning, der anvendes på de franske regioners niveau, kan være højere end de tilsvarende nationale afgiftssatser (regional differentiering). De gældende regler skal opfylde følgende betingelser:

a) Den afgiftssats, der anvendes af en regional myndighed, må ikke overstige den tilsvarende nationale afgiftssats med mere end 15 %.

b) Hvis der inden for rammerne af en afgiftssuspensionsordning under en bevægelse af energiprodukter til Frankrig fra en anden medlemsstat er opstået eller skønnes at være opstået en uregelmæssighed i Frankrig i den betydning, der er fastsat i artikel 10 i direktiv 2008/118/EF, som medfører punktafgiftens forfald, forpligtes den person, som har stillet sikkerhed for betalingen i overensstemmelse med artikel 18 i nævnte direktiv, ikke til at betale differencen mellem den afgiftssats, der anvendes af en regional myndighed, og den nationale sats, medmindre den pågældende person har medvirket i uregelmæssigheden eller overtrædelsen.

3. Portugal kan anvende satser for den generelle energiforbrugsbeskatning på energiprodukter og elektricitet til forbrug i de selvstyrende regioner Azorerne og Madeira, der er lavere end minimumsafgiftssatserne i dette direktiv, som kompensation for transportomkostningerne, fordi regionerne består af spredtliggende øer.

4. Grækenland kan anvende satser for den generelle energiforbrugsbeskatning, der er indtil 0,6 EUR lavere pr. GJ end minimumsafgiftssatserne i dette direktiv, på dieselolie anvendt som brændstof samt på benzin anvendt i præfekturerne Lesbos, Khios, Samos, Dodekaneserne og Kykladerne og på følgende øer i Det Ægæiske Hav: Thassos, de nordlige Sporader, Samothraki og Skiros.

5. Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet kan for de anvendelser, der er omhandlet i artikel 8 og 9, anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2021 til at indføre CO₂-relateret beskatning. Hvis Unionen beslutter, at niveauerne for drivhusgasemissioner i tiden frem til 2020 skal reduceres med mere end 20 % i forhold til niveauerne i 1990, undersøger Kommissionen anvendelsen af nævnte overgangsperioder og forelægger, hvis det er hensigtsmæssigt, et forslag med sigte på at forkorte dem og/eller ændre de minimumssatser for CO₂-relateret beskatning, der er angivet i bilag I."

15) Artikel 18a og 18b udgår.

16) Artikel 20 affattes således:

"Artikel 20

1. Kun nedenstående energiprodukter er omfattet af bestemmelserne i kapitel III og IV i direktiv 2008/118/EØF:

a) varer under KN-kode 1507 - 1518, når de er beregnet til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof

- b) varer under KN-kode 2707 10, 2707 20, 2707 30 og 2707 50
- c) varer under KN-kode 2710 11 - 2710 19 69. Imidlertid gælder bestemmelserne i kapitel III og IV i direktiv 2008/118/EF for varer under KN-kode 2710 11 21, 2710 11 25 og 2710 19 29 kun for store kommercielle transportere
- d) varer under KN-kode 2711 (undtagen 2711 11, 2711 21 og 2711 29)
- e) varer under KN-kode 2901 10
- f) varer under KN-kode 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 og 2902 44
- g) ikke-syntetiske varer under KN-kode 2905 11 00, når de er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof
- h) varer under KN-kode 2909 19 10 og 3824 90 91
- i) varer under KN-kode 2207, 2208 90 91 og 2208 90 99, når de er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof og er denatureret i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 92/83/EF
- j) varer under KN-kode 2909 19 90, 3823 19 90 og 3824 90 97, når de er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof
- k) varer under KN-kode 3811.

2. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler om fritagelse for nogle af eller alle bestemmelserne i kapitel III og IV i direktiv 2008/118/EF med hensyn til nogle af eller alle de produkter, der er nævnt i stk. 1 i denne artikel, hvis de ikke er omfattet af dette direktivs artikel 7, 8 og 9. Sådanne aftaler berører ikke de medlemsstater, der ikke tager del i dem. Alle sådanne bilaterale aftaler skal anmeldes til Kommissionen, der underretter de øvrige medlemsstater."

17) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 ændres "direktiv 92/12/EØF" til "direktiv 2008/118/EF".

b) Stk. 2 udgår.

c) I stk. 5, første og fjerde afsnit, ændres "Ved anvendelsen af artikel 5 og 6 i direktiv 92/12/EØF" til "Ved anvendelsen af artikel 2 og 7 i direktiv 2008/118/EF".

18) Artikel 24, stk. 2, affattes således:

"2. I denne artikel forstås ved

"standardtanke":

- tanke, der af konstruktøren eller en tredjepart er permanent indbygget i et motorkøretøj, og som ifølge registreringsdokumenterne eller attesten for teknisk kontrol for køretøjet opfylder de gældende tekniske og sikkerhedsmæssige krav, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt for køleanlæg eller andre anlæg under transporten. Gastanke, der er påmonteret

motorkøretøjer konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, samt tanke, der er påmonteret andre anlæg på køretøjet, anses ligeledes for at være standardtanke

- tanke, der af konstruktøren eller en tredjepart er permanent indbygget i en særlig beholder, som ifølge registreringsdokumenterne for beholderen opfylder de gældende tekniske og sikkerhedsmæssige krav, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel under transporten for de køleanlæg eller andre anlæg, som de særlige beholdere er udstyret med

Ved "særlige beholdere" forstås enhver beholder udstyret med specielt indrettet apparatur til kølesystemer, iltningssystemer, varmeisolationssystemer eller andre systemer."

19) Artikel 27 affattes således:

"Artikel 27

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, for en ubegrænset periode.
2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 27a og 27b anførte betingelser."

20) Følgende indsættes som artikel 27a, 27b og 27c:

"Artikel 27a

Tilbagekaldelse af de delegerede beføjelser

1. Den i artikel 2, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet.
2. Når Rådet har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber det sig på at give Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt den mulige begrundelse herfor.
3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkelig eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27b

Indsigelse mod delegerede retsakter

1. Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden for en frist på [tre] måneder fra datoen for meddelelsen.

2. Hvis Rådet ved udløbet af denne frist ikke har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis Rådet har meddelt Kommissionen, at det ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Rådet indsigelse mod den delegerede retsakt, træder den ikke i kraft. Rådet anfører begrundelsen for at gøre indsigelse mod den delegerede retsakt.

Artikel 27c

Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem eller om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser."

21) Artikel 29 affattes således:

"Artikel 29

Kommissionen forelægger hvert femte år og for første gang ved udgangen af 2015 Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det er hensigtsmæssigt, et forslag om ændring heraf.

Kommissionen skal i sin rapport bl.a. undersøge minimumssatsen for CO₂-relateret beskatning, innovationens og den teknologiske udviklings virkninger, navnlig hvad angår energieffektivitet, anvendelsen af elektricitet i transportsektoren, samt begrundelsen for at anvende de fritagelser og lempelser, der er fastlagt i dette direktiv, bl.a. for brændstof og brændsel, der anvendes til luft- og søfart. I rapporten skal der tages hensyn til det indre markeds korrekte funktion, minimumsafgiftssatserne reelle værdi og traktatens overordnede mål.

Under alle omstændigheder skal listen over sektorer eller delsektorer med betydelig risiko for carbon leakage i forbindelse med artikel 14a i dette direktiv underkastes et regelmæssigt gennemsyn, specielt under hensyntagen til disponibiliteten af ny dokumentation."

22) Bilag I affattes som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

23) Bilag II og III udgår.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2012 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser samt en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2013.

Når medlemsstaterne vedtager de i første afsnit omhandlede bestemmelser, skal de pågældende bestemmelser indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

"BILAG I

Tabel A – Minimumsafgiftssatser gældende fra den 1. januar 2013 for motorbrændstoffer, der anvendes til de i artikel 7 omhandlede formål

	CO ₂ -relateret beskatning	Generel energiforbrugsbeskatning	Generel energiforbrugsbeskatning	Generel energiforbrugsbeskatning
	1. januar 2013	1. januar 2013	1. januar 2015	1. januar 2018
Benzin KN-koder 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 og 2710 11 59	20 EUR/t CO ₂	9,6 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Diesel KN-koder 2710 19 41 til 2710 19 49	20 EUR/t CO ₂	8,2 EUR/GJ	8,8 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Petroleum KN-koder 2710 19 21 og 2710 19 25	20 EUR/t CO ₂	8,6 EUR/GJ	9,2 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
LPG KN-koder 2711 12 11 til 2711 19 00	20 EUR/t CO ₂	1,5 EUR/GJ	5,5 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Naturgas KN-koder 2711 11 00 og 2711 21 00	20 EUR/t CO ₂	1,5 EUR/GJ	5,5 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ

Tabel B — Minimumsafgiftssatser gældende fra den 1. januar 2013 for motorbrændstoffer, der anvendes til de i artikel 8, stk. 2, omhandlede formål

	CO ₂ -relateret beskatning	Generel energiforbrugsbeskatning
Diesel KN-koder 2710 19 41 til 2710 19 49	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Petroleum KN-koder 2710 19 21 og 2710 19 25	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
LPG KN-koder 2711 12 11 til 2711 19 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Naturgas KN-koder 2711 11 00 og 2711 21 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ

Tabel C - Minimumsafgiftssatser gældende fra den 1. januar 2013 for brændsel til opvarmning

	CO ₂ -relateret beskatning	Generel energiforbrugsbeskatning
Diesel KN-koder 2710 19 41 til 2710 19 49	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Svær brændselolie KN-koder 2710 19 61 til 2710 19 69	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Petroleum KN-koder 2710 19 21 og 2710 19 25	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
LPG KN-koder 2711 12 11 til 2711 19 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Naturgas KN-koder 2711 11 00 og 2711 21 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Kul og koks KN-koder 2701, 2702 og 2704	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ

Tabel C - Minimumsafgiftssatser gældende fra den 1. januar 2013 for elektricitet

	CO ₂ -relateret beskatning	Generel energiforbrugsbeskatning
Elektricitet KN-kode 2716		0,15 EUR/GJ"

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Revision af direktiv 2003/96/EF

1.2. Politikområder i ABM/ABB-rammen²²

14 05 Skattepolitik

1.3. Forslagets/initiativets art

X Forslaget/initiativet drejer sig om en ny foranstaltning

Forslaget/initiativet drejer sig om en ny foranstaltning til opfølgning af et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning²³

Forslaget/initiativet vedrører en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

Forslaget/initiativet drejer sig om omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Kommissionens flerårige strategiske mål med forslaget/initiativet

Bæredygtig vækst - fremme af en mere ressourceeffektiv, grønnere og mere konkurrencedygtig økonomi (Europa 2020)

1.4.2. Berørte specifikke mål og ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr. 3:

At udvikle nye afgiftsinitiativer og tiltag til støtte for EU's politiske mål (f.eks. på det miljø- og energipolitiske område)

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Afsnit 14 - Beskatning og toldunion ABB 05 Skattepolitik

²² ABM: aktivitetsbaseret management – ABB: aktivitetsbaseret budgettering.
²³ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Her anføres, hvilke virkninger forslaget/initiativet bør have for målgrupperne.

Energibeskatningsdirektivets kohærens med prioriteterne for Europa 2020-strategien og med emissionshandelsordningen (ETS)

Miljøskadelige incitamentet i det nuværende direktiv fjernet; fastlæggelse af positive incitamentet til fordel for f.eks. biobrændstoffer og –brændsel.

Et bidrag til reduktionen af CO₂-emissioner, øget beskæftigelse og økonomisk vækst.

Kohærent behandling af energikilder i energibeskatningsdirektivet og dermed tilvejebringelse af lige vilkår mellem de forskellige energiforbrugere.

1.4.4. *Indikatorer for resultater og virkninger*

Her anføres indikatorerne for kontrol med gennemførelsen af forslaget/initiativet.

CO₂-prissignal for sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen (ETS).

Reel implicit afgiftssats på energi

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt*

EU har sat sig en række ambitiøse, juridisk bindende klima- og energimål, der senest skal nås i 2020. Der gøres rede herfor i Europa 2020-strategien, der prioriterer bæredygtig vækst og en mere ressourceeffektiv, grønnere og mere konkurrencedygtig økonomi.

1.5.2. *Merværdi af EU's inddragelse*

Klimaændringer og energi er spørgsmål i europæisk målestok. Det er afgørende, at der gennemføres et koordineret tiltag for at nå de fælles mål på disse områder.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende, tidligere gennemførte foranstaltninger*

uoplyst

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergi*

I forslaget fastlægges rammerne for anvendelsen af CO₂-beskatning på områder, hvor EU ETS ikke finder anvendelse, således at ETS-prissignalet suppleres. Der vil blive undgået overlappinger mellem de to instrumenter, således at der sikres kohærens med EU ETS og undgås tab på en omkostningseffektiv måde.

Forslaget bidrager til Europa 2020-strategien. Det giver især medlemsstaterne mulighed for at maksimere afgiftssystemets potentiale til at fremme bæredygtig økonomisk vækst, øge

jobskabelse og investeringer og bidrage til at nå vores overordnede sociale og miljømæssige mål.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslaget har ingen finansielle virkninger for EU.

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

– Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– Finansiell virkning fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

– gennemførelse med en indkøringsperiode fra YYYY til YYYY

– derefter implementering i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmåde(r)²⁴

Forslaget har ingen finansielle virkninger for EU.

Central forvaltning varetaget direkte af Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

– forvaltningsorganer

– organer oprettet af Fællesskaberne²⁵

– nationale offentlige organer eller public service-organer

– personer, der er pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Decentral forvaltning i samarbejde med tredjelande

Fælles forvaltning i samarbejde med internationale organisationer (angives nærmere)

Hvis der angives flere forvaltningsmåder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger:

²⁴ BudgWeb-stedet indeholder nærmere oplysninger om forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁵ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

Forslaget har ingen indvirkning på EU-budgettet.

2.1. Bestemmelser vedrørende tilsyn og rapportering

Her anføres hyppighed og betingelser.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

2.2.2. Påtænkte kontrolmetoder

2.3. Foranstaltninger til bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder

Her anføres eksisterende eller påtænkte foranstaltninger til bekæmpelse og beskyttelse.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

Forslaget har ingen finansielle virkninger for EU.